

[ترجمه ای از متن انگلیسی]

[توضیحات مترجم در داخل کروشه قرار گرفته است]

[روزنامه: لس آنجلس تایمز]

[تاریخ: ۶ می ۱۹۸۴ - ۱۶ اردیبهشت ۱۳۶۳]

اعدام‌های بیش‌رمانه در ایران

سال گذشته آمریکا از متحدان خود خواست تا در اعتراض به اعدام‌های بی‌رحمانه بهائیان در ایران به یکدیگر ببینند. به نظر الیوت آبرامز، معاون وزارت خارجه در حقوق بشر، این اقدام تأثیر کمی در واکنش کشورها داشته و بجای نگرانی در مورد سرنوشت بهائیان به دست رژیم انقلابی اسلامی، با سکوت و بی تفاوتی سرد جهانی رو برو شده است. به نظر آبرامز، دلیل اصلی این بی تفاوتی آنستکه این کشورها حاضر نیستند با اعتراض به نقض حقوق بشر در ایران، منافع تجاری خود را با آن کشور به مخاطره بیندازند.

به این ترتیب بدرفتاری‌ها و زجر و آزار ناشی از آن ادامه دارد و متأسفانه کشورهای دموکراتیک چندان نگران آن نیستند. کشورهایی که در سایر موارد، به حساب خود ضرری در مقابله با فشارهای سیاسی نمی‌بینند، لب به اعتراض باز میکنند ولی در این مورد صلاح خود را در آن می‌بینند که در مقابل ظلم و ستم مهلک مذهبی خاموش بمانند تا مبادا ضرری به مصالح تجاری آنان وارد آید.

اساس دیانت بهائی مبتنی بر دوستی، اخوت و تساوی حقوق انسانهاست ولی اکنون در دنیای خارج بی پناه مانده و در مقابل وحشیگری‌های رژیم‌های رژیمی که دینشان را غیر قانونی اعلام کرده و بی پروا کمر به قتل پیروان آن بسته است بی‌دفاع رها شده‌اند.

از سال ۱۹۷۹ که رژیم ملایان روی کار آمد، حداقل ۱۷۰ نفر بهائی که در بین آنان دختران نوجوان نیز یافت میشوند، اعدام شده‌اند. زنی در زندان پس از به دنیا آوردن نوزاد خود اعدام شد.

شکجه بهائیان امری معمول است و بیشتر به خاطر وادار کردن آنان به تبری از عقیده خود و ایمان آوردن به اسلام است. در نظر رژیم بهائیان کافر هستند و این علت اصلی اعدام آنان را تشکیل میدهد نه اتهام آنان به همکاری با کشورهای خارجی.

پیشنهادی به تصویب ۲۱۰ نفر از نمایندگان کنگره آمریکا رسیده است که این کشور را موظف میکند تا موقعیت خطیر بهائیان را به نظر سازمان ملل و سایر ارگانهای بین المللی برساند. این پیشنهاد باید به تصویب اکثریت قانونگذاران برسد. اعدام بهائیان جنایتی بیش‌رمانه است که باید در سطح جهانی، نه بخاطر ملاحظات سیاسی بلکه مبتنی بر ضرورت های اخلاقی محکوم گردد.